

[Jørgen Jensen.]

samarbejde imellem formidlingskontorerne og a-kasserne. Det var en nødvendig forudsætning for, at arbejdsformidlingskontorerne kunne løse deres opgave.

Da vi i sidste uge diskuterede sømændenes arbejdsanvisning, blev der stillet et konkret spørgsmål om de stillinger, der var blevet besat i den forbindelse, om de havde været opslået i pressen, hvad vi nu har fået bekræftet at de skulle have været. Vi fik ikke noget svar på det dengang, og derfor vil jeg da godt spørge ministeren, om det også var tilfældet med de stillinger, som skulle besættes i forbindelse med fjernelse af anvisningen fra Sømændenes Arbejdsløsheds-kasse og Forbund.

Arbejdsministeren (*Erling Dinesen*):

Der er foreløbig søgt om at få 7 stillinger, og jeg har for øvrigt for en times tid siden redegjort nærmere for det i finansudvalget på et spørgsmål fra hr. Jørgen Jensens partifælle hr. Freddy Madsen. I den situation, vi stod i, var vi ikke forpligtet til at opslå disse stillinger ledige — det er vi i øvrigt ikke forpligtet til, når det ikke drejer sig om tjenestemandsansatte — men de er taget, i alle tilfælde for de flestes vedkommende, fra de ansøgninger, som er kommet ind. Vi har en særlig forpligtelse, når det drejer sig om søformidling; vi er forpligtet af en ILO-konvention til at tage folk med særlig sagskundskab. Ganske på samme måde som vi gjorde på det tidspunkt, da arbejdsformidlingen overgik fra fagbevægelsen til den offentlige arbejdsformidling. Der var mange organisationsfolk, som på daværende tidspunkt blev ansat i arbejdsformidlingen.

Jørgen Jensen (DKP):

Jeg må altså notere, at de pågældende stillinger ikke var opslået ledige i pressen, og at der var kommet flere ansøgninger, end man havde behov for. I forbindelse med det, jeg nævnte før om ønskeligheden af et godt samarbejde imellem formidlingen og a-kassen, går jeg ud fra, at man har tilstræbt dette i den givne situation, og jeg regner også med, at man har henvendt sig til den pågældende arbejdsløshedskasse for også at få ansøgninger derfra.

Hermed sluttede spørgsmålet, og spørgetiden var dermed til ende.

Første næstformand (*Grete Hækkerup*):

Der er fra de pågældende ministre modtaget skriftlige besvarelser af spørgsmål stillet af følgende medlemmer af folketinget:

Lennart Larson: spm. nr. 378

Kristine Heltberg: spm. nr. 381

Jes Schmidt: spm. nr. 386

Eva Rothenborg: spm. nr. 389 og nr. 390.

Spørgsmålene og besvarelserne vil blive optaget i Folketingstidende.

Skriftligt besvarede spørgsmål.

Af Lennart Larson (V) til undervisningsministeren (10/3 76):

„Vil ministeren oplyse, om et stillingsopslag i Juristen nr. 6 1976 fra Odense universitet efter ministerens opfattelse er lovligt og rimeligt?“

(Spm. nr. 378).

Begrundelse.

I ovennævnte nummer af Juristen er indrykket en annonce, hvori det bl. a. hedder: „Til undervisning på socialrådgiveruddannelsen søges en timelærer snarest. Pægældende må kunne påtage sig at undervise i økonomi — herunder økonomisk teori baseret på marxistisk teori — og socialpolitik samt kunne påtage sig projektorienteret arbejde“.

Jeg kan forstå, at undervisning i marxisme i samfundsfag på seminarier og universiteter, på biblioteksskolen osv. begrundes med, at de pågældende skal kunne orientere henholdsvis elever og offentligheden om, hvad marxisme er. Men hvilken brug har f. eks. en socialrådgiver, en læge eller en psykolog for viden om marxisme i deres fag? Vi lever jo ikke i et marxistisk samfund. Hvis man gennem undervisningen vil forberede udvandring til et østblokland, var det vel rimeligt, om de pågældende selv sørgede for deres omskoling, f. eks. i aftenskolen.

Undervisningsminister *Ritt Bjerregaard*s svar (18/3 76):

Opslaget strider ikke mod gældende bestemmelser. Rimeligheden tilkommer det ikke mig at bedømme, når gældende regler ikke er overtrådt. Noget sådant ville